

В ЄДНОСТІ – СИЛА НАРОДУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 25 СЕРПНЯ 1990 РОКУ

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№31 (1380)

СУБОТА,

1 серпня 2015 року

Вибори-2015

починають з низького старту, щоб успішним був фініш

Ще не вступив у дію Закон України «Про місцеві вибори», а політичні партії одна поперед іншої розгортають передвиборчу агітацію. Дехто проводить конференції, інші, без зайво галасу, шукають кандидатів на виборчі округи до районної та міської рад. Хоча досі ніхто не знає, скільки їх буде, але, як кажуть, застрахуватися не зашкодить.

Учасниками виборчої кампанії у районі, як нам відомо, мають намір стати Народний Рух України, «Самопоміч», Республіканська партія, ВО «Свобода», ВО «Батьківщина», громадський рух «Народний контроль». Це ті політичні сили, які вже працюють з

виборцями та потенційними кандидатами. Також має намір заявити про себе нова політична сила на Турківщині – партія «Воля», до якої входять переважно учасники Революції Гідності.

Попри великі амбіції пробити-

ся в депутати, ані керівники партій, ані самі претенденти ще до кінця не розуміють, як зараз зробити це буде складно. Український парламент прийняв такий закон, який ще задовго до виборів до Верховної Ради готове для політичної еліти Києва бойові загони на місцях. Втім, виборці сьогодні уже навчені і наряд чи будуть голосувати за корумповані олігархічні партії, а все ж вибиратимуть людей, яких знають, яким довіряють, які не обвішані корупційними регаліями.

БОРОТЬБА БУДЕ СЕРЙОЗНА

уже є 2 претенденти на Турківського міського голову

Схоже, що боротьба за крісло мера у нашому місті буде досить - таки напружену, й, можливо, скандалальною. Почалася вона уже зараз. Наразі між двома претендентами, які підтвердили свій намір балотуватися на голову міста. Свого лідера, Геннадія Когута, на цю посаду рекомендувала ГО «Майдан Турківщини», який в майбутньому, скоріше за все, стане висуванцем партії «Воля», а конкурентом наразі в нього є лідер громадського руху «Народний контроль» Володимир Хомин.

Не дивлячись на те, що турківський мер не так давно пройшов «смітникову люстрацію», а сама посада є надто відповідальною й мер перебуватиме під постійним пильним оком містян та громадських активістів, прогнозують, що сісти в головне крісло мерії матимуть бажання більше 20 претендентів.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

У понеділок, 3 серпня, об 11.00 год., в сесійній залі Турківської районної ради відбудеться робоча нарада з питань підготовки та проведення Третього Світового Конгресу Бойків. До її участі запрошується підприємців району, керівників установ та організацій.

Також Турківська райдержадміністрація доводить до відома суб'єктів підприємницької діяльності, які бажають взяти участь у виїзnej торгівлі, в рамках проведення Конгресу на Співочому Полі з 6 по 9 серпня, що ім необхідно звернутися у відділ економічного розвитку і торгівлі РДА для реєстрації.

Під час проведення Конгресу з автостанції м. Турка курсуватимуть автобуси до Співочого Поля згідно графіка руху, а саме: 6-8 серпня – з 19.30 до 24.00 год.; 9 серпня – з 9.00 год. до 24.00 год.

Райдержадміністрація звертається до всіх жителів міста, керівників підприємств, установ та організацій, підприємців у вівторок, 4 серпня, вийти на толоку і прибрati прилеглі території.

Райдержадміністрація.

Кримінал

ВИРІШИВ ПОКАТАТИСЯ...

Турківський райвідділ внутрішніх справ порушив кримінальну справу і зараз проводить досудове слідство стосовно 22-річного жителя с. Матків, який незаконно заволодів автомобілем ВАЗ-2101, що належить мешканцю с. Мохнате.

Як стверджує викрадач, він вирішив просто покататися на ньому. Але це не звільняє його від кримінальної відповідальності. Тим більше, що під час недовгої подорожі зловмисник ще й пошкодив «копійку».

СІЛЬСЬКИХ ГОЛІВ ЗВИНУВАЧУЮТЬ

У перешкоджанні діяльності Збройним Силам України

Дніами військова прокуратура порушила кримінальні справи проти сільських голів Присlopia та Кривки. Їм інкримінують ст. 114 ККУ «Перешкоджання законній діяльності Збройним Силам України». Хоча насправді, в часі мобілізації, їм та іншим колегам, не позаздали: щоб вручити повістку військовозобов'язаному, часто доводиться по декілька разів навідуватися до одного й того ж громадянина, вислуховуючи погрози, прокльони.

13 СПРАВ СКЕРОВАНО ДО СУДУ

З початку 2015р. в Турківському райвідділі надійшло 124 заяви і повідомлення про лісопорушення. З них 54 внесено до єдиного реєстру досудових розслідувань, а вже 13 на даний час скеровано в суд для винесення рішення.

Наш кор.

Вітаємо!

Найдорожчу, рідненьку, любу матусю і бабусю – Гелену Іванівну Яворську, жительку с. Мельничне, від щирого серця поздоровляємо з днем народження!

З нагоди такого прекрасного життєвого свята, хочемо сказати, що Ви – сама турботлива, ніжна, ласкова й уважна! Ми бажаємо Вам довгих років життя, міцного здоров'я і сил. І повірте – Ви сама найкраща у нас мама і бабуся на всьому білому світі!

Бажаєм здоров'я багато-багато,

Хай щастя і мир залишаються в хаті.

Хай горе обходить завжди стороною,

А радість приходить і ллечеться рікою.

Хай довго сміхаються сонце і небо,

Хай Бог береже Вас весь час,

Та іншого щастя нам більше не треба,

Живіть тільки, рідна, із нами й для нас.

З любов'ю і повагою – дочки Лілія, Ірина, Тетяна, Іванна, Руслана, зяті Ігор, Роман, Іван, Микола, Ярослав та 15 онуків.

Кохану дружину, любу матусю, найдорожчу бабусю – Галину Володимирівну Жавко, жительку с. Ріків, щиро сердечно вітають з ювілеєм чоловік Василь, сини Володимир і Мар'ян, дочка Лариса, зять Олег, невістка Ганна, онучка Софія і просять у Господа, аби дарував дорогій їм людині міцне здоров'я, світлу радість, мир, достаток, Свою опіку на многій і благій літі.

Люба наша, ніжна, мила і рідненька,

Ви нам дарували і життя, і світ.

І ми Вам бажаєм, люба наша ненько,

У любові й щасті жити до ста літ!

Жити – не тужити, внуків одружити,

Долі усміхатись, правнуків діжатись.

А ще зичим радості, сонця і тепла,

Щоби доля Вас багато років берегла.

Педагогічний колектив і профспілковий комітет Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел щиро сердечно вітають з ювілейним днем народження заступника директора з навчальної роботи Любов Станіславівну Дудуріч і бажають щановній ювілярці міцного здоров'я – з росі і води, невичерпної життєвої енергії, довгих і щасливих років життя в Божій опіці.

Нехай старання Ваші і труди

Помножать успіх в нашім колективі.

Живіть в добрі і радості завжди

Та будьте все життя щасливі!

Хай огортають Вас літа теплом,

Яке із серця Вашого струмuse,

Сто років доброго здоров'я Вам!

Ваш рідний колектив дарує.

Від щирого серця вітаємо з 50-річним ювілеєм Любомира Васильовича Гуляка, жителя с. Верхнє Висоцьке.

Дорогий, люблячий, турботливий наш ювіляр, з нагоди піввікового ювілею бажаємо Вам миру на землі, хліба і солі на столі, і щоб здоров'я міцним було і ніколи не підводило. Щоб стукала радість у дім вранці, ввечері і вдень. Забудьте про старість – вона так далеко. Хай буде життя Ваше легким, світлим, зігрітим Божою ласкою і благословенням.

Летять роки, мов лебеді у вірії,

Життя іде, його не зупинить.

Прийми вітання наші щирі

До років ста ми зичимо прожити.

Хай Мати Божа від біди оберігає,

В душі панують мир і доброта,

Ісус Христос здоров'я посилає

На щастя щедрі многі літа!

З любов'ю і повагою – дружина Валентина, дочка

Оксана, зять Микола, дочки Наталія та Іванна, син Мар'ян, сестра Марія, шваєр Василь, сваха Марія з Либохори.

Увіковічнили Героя

ВЕЛИЧНИЙ ПАМ'ЯТНИК РОМАНОВІ СЕНИКУ

Романові Сенику, Герою України, удостоєному (посмертно) ордена «Золота Зірка», на його батьківщині, в с. Наконечне Друге, що на Яворівщині, нещодавно освячено пам'ятник. На панахиді були присутні родичі загиблого, приїхали побратими загиблого та родичі загиблих на Майдані побратимів Романа Сеника.

Нагадаємо, взимку 2013-2014рр. Роман тричі побував на Майдан Незалежності у Києві як активний учасник Революції Гідності. 22 січня його було тяжко поранено під час сутичок біля стадіону «Динамо» на вул. Грушевського, коли він стояв з прапором на передовій. Врятувати життя Роману не вдалося. 25 січня 2014р. він помер у лікарні, так і не прийшовши до тями.

Наш кор.

Готуємось до свята

ТУРИЗМ ТА РОЗВАГИ НА КОНГРЕСІ БОЙКІВ

Окрім раніше анонсованих заходів, що відбудуться у рамках проведення Третього світового Конгресу бойків, для учасників цього масштабного дійства, буде організовано і туристичну та розважальну частину. Зокрема:

1. Підняття Державного прапора України на найвищій горі Львівщини Пікуй в с.В.Гусне Турківського району – 1 серпня 2015р.

2. Запалення факелу Конгресу на горі Пікуй (с.В.Гусне) і факельний похід по населених пунктах, з передачею естафети щоденно з села в село, і з проведенням святочних заходів (згідно сценаріїв місцевих закладів культури):

с. В.Гусне –	–
01.08.2015р.	
с. Верхнє Висоцьке –	
02.08.2015р..	
с. Комарники –	
03.08.2015р.	
с. Нижнє Висоцьке –	
04.08.2015р.	
смт. Бориня –	
05.08.2015р.	

м.Турка – 06.08.2015р.

У факельному поході можуть брати участь туристи – любителі.

Впродовж 5 серпня з 9.00 до 22.00 год., відбудеться реєстрація учасників та гостей Конгресу – координаційний центр, районний Народний дім (м.Турка , вул. Міцкевича, 27).

Поєднання туристичних маршрутів Львівщини та Закарпаття, а також «Золоте кільце Бойківщини», сходження на гору Пікуй, Старий давній путь, вітік річки Дністер та інші цікаві місцевості краю, із заселенням різних транспортних засобів і піших

походів.

Старт: Ужгород – 9.00; Турка – 9.00; полонина біля Либохори (Турківської), де встановлено хрест – «Шлях християнства на Україну».

У рамках конгресу, вперше, за ініціативи філії Закарпатської області, з 6 по 9 серпня, з 19.00 год., відбудеться молодіжний фестиваль БОЙКО-FEST.

Проходитиме він на Співочому Полі в селі Явора.

У програмі:

Для сміливих романтиків: наметове молодіжне містечко у мальовничих Карпатах, польова кухня та бойківські екострави, а також:

ХОРТИНГ: сучасні козацькі тренування;

БОЙКІВСЬКІ ПУТИ: туристичні маршрути Бойківщини;

ДИТЯЧІ ЗАБАВИ: аніматори, йо-йо, клоуни, атракціони, розіграші;

Я – МАЙСТЕР: майстер-класи народних умільств;

ДИКА ОРХІДЕЯ – чарівна квітка, «Люби-мене-

Художник: Василь Полажинець

Політикум

УКРАЇНА ПЕРЕМОЖЕ

**На порозі великих змін,
На світанку святої війни.
Вірю: встане народ мій з колін,
Знаю: завтра належить мені.**

Сергій Скальд, розвідник ДУК «Правий сектор»

Аналізуючи останні дні та події, що розгорнулись довкола ситуації в Мукачеві, можна з епевненістю говорити про дискредитацію добровольчого руху як такого, та «Правого сектора» зокрема.

Подібну технологію всередині ХХ століття використав Радянський Союз по відношенню до УПА, «Лісових Братів» та інших повстанських рухів у повоєнному періоді.

У перші дні подій в Мукачеві Президент держави, не маючи ніяких доказів, через засоби масової інформації, називає хлопців з «Правого сектора» «злочинцями й терористами», при тому, що в Україні ще ніхто не відмінів і не розпустив суди. Тільки суд має право дати правову оцінку.

Завдяки хлопцям з «Правого сектора», на Закарпатті тріснув гнійник корупції, контрабанди і криміналітету, який назирався за роки незалежності України. Цей гнійник влада мала прорвати сама після Революції Гідності, а не життям двох патріотів з «Правого сектора».

вого сектора». Тим більше, що завданням Революції Гідності було не зміна облич, а зміна системи управління. По мукачівських подіях ми бачимо, що влада і не збиралась ламати систему. Ті, що прийшли до влади на крові Небесної Сотні, пригрілись і ще сильнішу розвели корупцію і контрабанду.

У цей час, коли простий народ доведено до зубожіння, статки наших можновладців збільшуються в декілька разів.

Сьогодні перед «Правим сектором» стоїть завдання змінити стару, корумповану бандитську систему управління державою. І тому 21 липня відбувся Всеукраїнський надзвичайний з'їзд партії «Правий сектор», де було поставлено два завдання: перше – зберегти державу і почати новий етап української революції; друге – змінити владу в Україні. Також на з'їзді йшлося, що партія не буде брати участі у місцевих виборах 25 жовтня та про проведення Всеукраїнського референдуму, на який буде внесено такі питання:

- 1) Недовіра владі: Президенту, ВР, Уряду.
- 2) Війна повинна бути визнана війною, а не АТО.
- 3) Повна блокада окупованих територій.
- 4) Легалізація добровольчого руху, а також Добровольчого Українського Корпусу «Правий сектор».

Сьогодні «Правий сектор» звертається до всіх небайдужих громадян України приєднатись до організації референдуму.

Оксана КУЗЬМИЧ, представник організації «Правий сектор» у Турківському районі. Тел.: 0989228065; 0950448281.

Людина і природа

ЛІСОПОРУШНИКІВ СПІЙМАЛИ «НА ГАРЯЧОМУ»

за допомогою встановлених фотопасток

Ми вже якось повідомляли, що для ефективнішої боротьби з лісопорушеннями, в ДП «Боринське лісове господарство» закупили та встановили в окремих лісових масивах, де найбільше дошкуляють крадії, спеціальні фотопастки, які фіксують лісопорушників і передають їх фото на мобільний телефон чи комп’ютер працівникам лісової охорони.

Освітня реформа

«ЗНАННЯ – ЦЕ НАБАГАТО ДОРОЖЧЕ, НІЖ НАФТА, ГАЗ, КОРИСНІ КОПАЛИНИ»

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК: ОСВІТА – ЦЕ НАЙВАЖЛИВІШЕ ДЛЯ ТОГО, ЩОБ НАША КРАЇНА СТАЛА СИЛЬНОЮ, А НАШІ ДІТИ ДОБРЕ ЗАРОБЛЯЛИ І ПОЧУВАЛИ СЕБЕ ВІЛЬНО В ЦЬОМУ СВІТІ, ЗНАННЯ – ЦЕ НАБАГАТО ДОРОЖЧЕ, НІЖ НАФТА, ГАЗ, КОРИСНІ КОПАЛИНИ, ВОНИ РУХАЮТЬ СВІТ.

На жаль, тільки половина українських дітей мають можливість потрапити до дитячого садка. 20 тисяч місць за минулі рік ми створили для того, щоби українські діти потрапили до дошкільної освіти. Але цього не вистачає. Ми прийняли закон, який дає можливість за спрощеною процедурою відкривати дитячі садки. І так само очікуємо голосування за закон, який зменшує орендну платню для приватних дитячих садків. У місцевих бюджетах є кошти. Нагадаю, доходи місцевих бюджетів зросли на 40%. Не кабінети чиновників треба ремонтувати, а створювати додаткові місця для наших дітей в дитячих садках.

Подзвоніть, будь ласка, своєму меру і місцевому депутату і нагадайте йому, що гроші є, і діти потребують, щоб ці гроші йшли саме на дошкільну освіту.

Щойно завершилося зовнішнє незалежне оцінювання. 10% наших дітей не здали тести з української мови. 25% дітей не здали тести з математики. Це означає, що в системі середньої освіти у нас криза, яка виникла не вчора і не позавчора, а десятки років.

Цього року Уряд додатково виділив 2,5 мільярда гривень на середню освіту. Щойно прийнято рішення: за рахунок скорочення витрат на Парламент та Уряд виділити 180 мільйонів гривень на придбання підручників для наших дітей. Це 50% компенсації вартості такого підручника. Інших 50% повинна виділити місцева влада. І прошу органи місцевого

самоврядування прийняти відповідні рішення.

Дуже складне питання про кількість шкіл. Але важливіше і складніше – це їх якість. Неприйнятно, коли більше 400 шкіл в країні мають менше 10 учнів, а 1,5 тисячі шкіл мають менше 40 учнів. Тому якість освіти і якість школи – це завдання номер один для місцевої і центральної влади. Вчитель повинен добре заробляти, в школі повинен бути інтернет, клас повинен бути обладнаний. У наших спільніх інтересах прийняти рішення, що ми хочемо: сотні непрямісних шкіл чи реальну сильну якісну систему середньої освіти?

Уряд розробив відповідний закон і передав його на громадське обговорення. Шановні батьки і вчителі, нам потрібна ваша думка. Ми хочемо, щоб цей закон об'єднав учня, вчителя і батьків. І щоб він дав якісну середню освіту, яка потім переходить в якісну вищу освіту.

Що зроблено в вищій освіті? Ми прийняли закон про вищу освіту і він почав працювати. Цей закон дає можливість побудувати систему вищої освіти в країні на кшталт тої, яка є в Європі і США. Автономія вузів. Тепер не міністерство диктує, які навчальні плани повинні бути в вузі, а вуз має право самостійно визначити, по яких предметах і як чити наших студентів.

Фінансова автономія. Вузи можуть самостійно використовувати свої кошти. Додаткові права і повноваження – для студентів.

Тепер про якість. Всім добре

відомо, що низка вузів у нас просто друкує дипломи. Ми зробили перший етап, коли позбавили ліцензій 70 ВНЗ. Наступним етапом ми переформатували систему державного замовлення. Зарах кошти по державному замовленню (а це майже 18 мільярдів гривень), йдуть тільки до тих вузів, які в останні 3 роки продемонстрували високу якість в освіті. Також закон про вищу освіту надає можливість кожному студенту самостійно визначитися, в який вуз іти за державні кошти.

Це еволюційний шлях того, щоб очистити українську систему вищої освіти від псевдоакадемій, псевдоуніверситетів і професорів з трьома «ф».

Одна з найбільших проблем в системі освіти – це корупція, хабарі за знання. Кохен третій студент в Україні публічно визнає, що він давав хабар. Зараз в країні немає реального механізму захисту прав учнів та студентів.

Я ініціюю створення в Україні інституту освітнього омбудсмена, куди студент чи учень, чи батьків, права якого порушенні в освітньому процесі, може звернутися, і такі права будуть захищені освітнім омбудсменом.

З'язок освіти і ринку праці – це основа в плануванні системи вищої освіти. Людина, яка вступає до вузу, повинна знати, що професія, яку вона отримає, потрібна для країни. Така система плану-

вання здійснюється на наступні 10 років на базі служби зайнятості, Міністерства освіти та Мінсоцполітики.

Війна Росії проти України залишила сотні тисяч родин без домівок, а дітей без можливості отримати навчання. Але вже сьогодні 60 тисяч цих діток отримують навчання в середніх школах в Україні. 5,5 тисячі студентів навчаються у вищих навчальних закладах.

У цьому році всі українські вояки, які боронять незалежність України, можуть вступити до вищих навчальних закладів без здачі зовнішнього незалежного оцінювання, так як у них просто не було можливості це зробити, – а через іспити.

Для того, щоб бути сьогодні конкурентним, треба знати багато іноземних мов. Саме тому я дав діречення збільшити кількість годин в середній школі з вивчення іноземних мов. 10 днів тому ми ратифікували угоду з ЄС «Горизонт-2020». Тепер українські вузи можуть разом з ЄС, використовуючи значні кошти європейських фондів, проводити наукові дослідження в сфері охорони здоров'я, екології, демографії, космосу, нанотехнологій. Тепер українська наука отримала доступ до високих і якісних стандартів європейських знань. Нам треба цим скористатися. Ми маємо всі шанси стати сильною країною з якісними знаннями. Все залежить від нас.

За матеріалами Урядового порталу.

ЗВЕРНЕНЯ

Турківської районної організації профспілки працівників освіти і науки України

Депутату Верховної Ради
А.Лопушанському

Турківська районна організація профспілки працівників освіти і науки України звертається до Вас з приводу проекту Закону «Про освіту».

Статтею 13 цього законопроекту передбачається, що мінімальна наповнюваність класів у школах має становити 10 осіб.

Відповідно до ст. 14 чинного Закону України «Про загальну середню освіту», має бути не менше 5 осіб.

При внесенні змін до існуючого Закону України

Міські новини

ПІСЛЯ РЕКОНСТРУКЦІЇ ВОДОГОНУ РЕМОНТУВАТИМУТЬ ТРОТУАРИ

Виконавці робіт з реконструкції водогону в м. Турка – бригада робітників Львівського ТзОВ «Метрополіс» вкладається у графік. За словами іхнього керівника, максимум два тижні – і визначені проектом роботи з реконструкції системи водопостачання в нашому місті будуть завершенні. Далі підключеннем споживачів до водопроводу займатиметься місцева влада. Деякі колодязі, в яких встановлені гідранти, уже по-закривані люками, залишиться відремонтувати тротуари.

Щоби надати їм, після прокладання водопровідної труби, належного вигляду, закуплено і завезено 220 м кв. тротуарної плитки і 304 погонні метри бордюрів. Тротуар, біля кафе «Туркі-

вчанка» (навпроти відділення «Укрпошти»), уже завершили ремонтувати. Група підприємців закупила бруківку і оплачує ремонтні роботи, а міська рада відмінила бордюри. По ходу будуть

«Про освіту», наповнюваність класів у нашему районі з 5 до 10 учнів приведе до значного скорочення вчителів та інших працівників, а також закриття навчальних закладів.

У районі всього 50 шкіл, з них 34 переходять в розряд малокомплектних, 280 працівників – під загрозою скорочення.

Перед тим, як впроваджувати Програму «Шкільний автобус», потрібно реалізувати програму «Дороги в гірському районі» та виробити випереджуючі заходи соціального захисту працівників, які завтра можуть опинитися на вулиці через такі реформи.

Освітняська громадськість Турківщини закликає Вас не голосувати за узаконення такої норми та не допустити звільнення педагогічних працівників.

Лілія ГЛАДИШ,
голова профспілки.

лагодити й пошкоджену частину тротуару по вул. Січ. Стрільців та на майдані Шевченка.

Багатьох жителів міста цікавить, куди ж діватимуть старі бордюри чи тротуарну плитку, які демонтували, коли прокладали водогінну трубу, але вони ще придатні до використання?

За словами заступника міського голови Ростислава Набокова, ці будівельні матеріали ще послужать місту. За зверненнями депутатів міської ради на тих вулицях, де є потреба, їх буде використано. Уже частину цих будматеріалів взяли для часткового ремонту вулиць Бойківська та Джерельна.

Ольга ТАРАСЕНКО.

У прокуратурі району

«ЦІКАВА ПРИГОДА»

ЗАКІНЧИЛАСЯ КРИМІНАЛОМ

Турківським районним судом заслухано кримінальне провадження за фактом вчинення в смт.Бориня групою осіб ряду крадіжок.

Вироком суду злочинці визнано винними за ч.3 ст.185 КК України та засуджені до різних термінів позбавлення волі. Та враховуючи ряд обставин – в т.ч. вчинення злочину вперше, позитивну характеристику за місцем проживання, щире каяття у вчиненому, сприяння досудовому розслідуванню, – суд прийшов до висновку, що вправлення обвинувачених можливе без ізоляції від суспільства, звільнивши їх від відбування покарання з іспитовим терміном до 2 та 3 років. Один із злочинців на даний час перебуває в розшуку.

Вказаному вироку передувала кропітка робота органів внутрішніх справ Турківського та Старосамбірського районів із виявлення скову викрадених речей, проведення експертіз та слідчих експериментів, встановлення осіб злочинців, транспортного засобу та знарядь вчинення злочину, за допомогою яких правопорушені здійснили свої злочинні наміри.

Встановлено, що в лютому 2015 року, близько 23 год., четверо молодих людей, жителів сусіднього району, вийшли зі Старого Самбора до Турки покататися. По дорозі виник намір поїхати «щось викрасти». Тобто, за попередньою змовою, з чіткою метою викрадення чужого майна, після вночі злочинці прийшли на власному автомобілі в смт.Бориня, де, шляхом злому вхідних дверей та вікон, проникали в приміщення магазинів приватних підприємців та викрадали речі побутового вживку та продукти харчування, які в подальшому ділили між собою. Серед крадіїв була і дівчина, яка теж виконувала не останню роль у вчиненому: як пояснили самі підсудні, дівчина стояла на «шухері».

Цікавим є те, що вказана група вчинила аналогічні крадіжки на території Старосамбірського району дещо раніше. Про це крадії розповіли в суді.

Будучи процесуальним керівником у вказаному провадженні, спостерігаючи за поведінкою обвинувачених на досудовому та судовому слідстві, прийшла до висновку, що вказані особи не усвідомлювали тяжкість вчинених ними злочинів та суворість покарання. Для них це буда своєрідна «цікава пригода». Але як бачимо, «пригода» закінчилася криміналом.

Наталія РИБЧИЧ,
прокурор прокуратури району, юрист 2-го класу.

29 липня – 150 років з дня народження митрополита Андрея Шептицького

«ШЕПТИЦЬКИЙ РОБИВ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ СТІЛЬКИ Ж, ЯК МОЙСЕЙ ДЛЯ СВОГО»

1 листопада 2014 р. в УГКЦ та в Україні розпочався Рік митрополита Андрея Шептицького (на фото). Митрополит Андрей, без сумніву, – великий діяч! Страшно уявити, якби Україна не мала його в ХХ столітті. Адже митрополит Андрей, як свого часу князь Володимир Великий, пізніше Ярослав Мудрий, потім Богдан Хмельницький і Тарас Шевченко, задав вектор розвитку України. Сьогодні ми подаємо інтерв'ю з Архієпископом-емеритом, Блаженнішим Любомиром (Гузаром) про роль митрополита Андрея для УГКЦ і для України, надруковане у молодіжному християнському часописі «З любов'ю у світ».

– Блаженніший Любомире, митрополит Андрей, допоки став монахом, був молодим, дуже гарним графом...

– Так, і його батько, граф Іван, мав певні плани щодо свого сина. Роман, так митрополит Андрей називався з хрещення, був дуже талановитий. Батько це бачив.

Його родина походить із давнього шляхетного роду. У певний час вона сплонізувалася, латинізувалася. Граф Іван відшукував свої корені, іздив по монастирях, інших установах. Часто брав із собою старшого сина Романа. Тож останній біля батька пізнавав свою родинну традицію.

Не можна забувати, що з роду Шептицьких походили митрополити і єпископи нашої Церкви. Їхня полонізація не була дуже довгою, але все-таки вони відносiliли себе до латинського обряду. Граф Іван вважав себе поляком. Його мати, графіння Софія Фредро, була з польського роду. Однак у 1911 році, коли одна делегація прийшла привітати графа Івана з днем народження, він сказав, що свідомий того, що є русином. У ті часи українці так себе називали. Тож граф Іван наприкінці свого життя немовби відкрив свою традицію.

...Як граф, як шляхтич, Іван Шептицький мав для свого сина певні плани. Гадаю, якби Роман пішов іншим шляхом, то також досягнув би успіху, бо був дуже талановитим хлопцем.

Мати ж, навпаки, тішилася, що в сина є вияви релігійного покликання.

Їхній приятель, єзуїт отець Яцковський, також дещо впливав на Романа, аби той ішов за своїм покликанням. Переконаний, що то був не просто вибір, а справжнє покликання.

Знаємо, що коли хлопець офіційно зізнався батькові, що хоче бути монахом, то той був дуже незадоволений. І загадав йому закінчити правничі студії. І Роман, поважаючи свого батька, прийняв те завдання. Щойно закінчив вивчати право, знову прийшов до нього й сказав: я зробив те, про що ти просив, але все-таки хочу бути монахом.

Можливо, отець Яцковський надіявся, що матиме гарного кандидата в особі Романа, проте той вирішив бути василіаніном. Монахи нашої Церкви не були в пошанівку в сплонізованій шляхти. Тому рішення Романа стати монахом-vasilianiном стало, можна сказати, для бать-

ка подвійним ударом. Та граф Іван, будучи шляхетною і справедливою людиною, дотримав свого слова.

Батьки самі відвезли його до Добромиля, до василіанського монастиря. Пізніше мати у своїй автобіографічній книжечці згадувала, що коли вони, залишивши Романа, поверталися додому, батько сказав зупинити коней біля каплиці. Граф Іван пішов до каплиці й поклонився до землі. Одне слово, прийняв Божий дар для свого сина.

– Знаю, що малим хлопцем Ви мали нагоду бачити митрополита Андрея. Чи можете розповісти про це?

– Це було навесні 1939 року. У Львові була площа Сокола-Батька. Це був своєрідний стадіон. Там відбувалися різні змагання та святкування. Мій батько одного разу взяв був мене із собою.

Коли я був малий, то мене стригли, як то кажуть, під нульку... Ми стояли, дивилися на ті вправи. В один момент батько сказав: «Обернися, подивися». Я обернувся: на площу заїхало авто з відкідним дахом. У ньому сидів чоловік поважного віку з буйною фрейзурою (зачіскою. – Ред.), сивою бородою. Я був малим хлопцем і не знат, хто це. Батько пояснив: «Це – митрополит».

Як малий хлопець, я цікавився іншими речами і не мав уявлення, що колись буде його наступником. Може, митрополит і бачив мене коло батька, та чи уявляв і він собі, що той верткий хлопець буде його наступником? Непевне, ні.

То лише один раз, коли я бачив Андрея Шептицького. Річ у тому, що ми мешкали в іншому кінці міста від кафедри Святого Юра.

– Коли читаємо декрет митрополита Андрея «Як будувати рідну хату», написаний 1941 року, створюється враження, що в ньому йдееться про сьогодення. Неваже за стільки років нічого не змінилось в підходах до побудови громадянського суспільства, державності?

– Можна спокійно сказати, що майже нічого не змінилося. Змінилися обставини. Цей декрет були конфіскували й не дозволили друкувати. Тому митрополит пізніше видав «Як будувати рідну хату» як пастирський лист. У будь-якому разі те, що він там каже, – вічно правдиві речі. Як будувати рідну хату – значить, як будувати свою рідну державу на підставі солідних зasad християнської віри. Отже, хоч би які були обставини, це завжди буде актуальним. Справедливість, пошана до гідності людей, християнський патріотизм – речі, які є базовими для побудови нормального демократичного суспільства. Для нас вони зараз особливо актуальні. А в часи Шептицького вважалися ще мрією.

– Митрополит часто порушував тему єдності України. А ми досі ліпимо докупи нашу державу.

– Він головно звертав увагу на релігійну єдність. Це була дуже важлива тема в житті митрополита Андрея. Він цікавився і вболівав за це, ще будучи новиком у монастирі. Особливо переймався релігійним поділом в Україні на католиків і православних, і все своє життя працював над їхнім об'єднанням.

Митрополит Андрей докладав зусиль, щоб об'єднаніся всі спадкоємці Київської Церкви. Те, що ці зусилля не увінчалися успіхом, не значить, що він нічого не осягнув. На мою думку, він осягнув далеко більше від будь-якого іншого владики за останні двісті-триста років.

Митрополит Андрей дуже багато зробив. Він залишив певну традицію. Сьогодні ми продовжуємо прислухатися до його думок, повчань, придивлятися до прикладів його життя тощо.

– Бог послав Україні Шептицького, який задав певний вектор розвитку Україні. Це фігура рівня Шевченка для нашого націстворення... Якою, на Вашу думку, була в Україні, якби не Шептицький?

– Митрополит Шептицький був свідомим українцем. Під державницьким оглядом мав певні заслуги. Як ми знає-

мо, дбав про науку, про культуру. Він заступався за Україну на міжнародній арені. Але, на мою думку, головним досягненням, яке є надзвичайно важливе, – він стався відродити традицію нашої Церкви.

Ми є християнами так званої східної традиції. Однак був період у нашій історії, коли ми почали себе губити... А митрополит Андрей звертав велику увагу, щоб ми племінники питому нам східної традиції християнства. Однією з причин цього було показати, що католицизм пов'язаний не з певною культурою, головною римською: латинською мовою, латинськими традиціями. А будь-яка культура може бути домом, в якому існуватиме християнство. Вважаю, що це, мабуть, найважливіше досягнення митрополита.

Багато моїх семінарійних товаришів народилися вже в Америці. Однак ми старалися жити ідеалами Шептицького, пізнані його позицію. Ми усвідомлювали, що є абсолютно не гіршими чи меншими католиками, належачи до східної традиції.

Східна традиція формувала і нашу культуру, і нашу ідентичність. Найважливіше в плеканні цієї традиції – бути собою, а також свідчити, що християнство не пов'язано з якоюсь людською культурою і що Христова наука однаково може бути присутня всюди.

– Не було такої сфери, якою б не займався митрополит Андрей. Навіть організує виробництво шоколаду... Яка сфера його діяльності вам подобається найбільше?

– Митрополит дуже цікавився життям суспільства. На самому початку свого урядування він написав цікаве послання «Соціальні квестії», в якому йдеться про права робітників.

Подивіться сьогодні: наша Церква не працює на рівні робітників, профспілок. У нас нема християнської профспілки. А митрополит Андрей займався тими справами.

Шептицький переймався культурою. Музей українського мистецтва, який він заснував, досі діє у Львові. Він приділяв увагу науці. Одне слово, його зацікавлення були дуже-дуже широкі. Це свідчить про його особисту культуру. Митрополит походив зі шляхти. А це люди, котрі мають певні родові традиції і які з покоління в покоління займаються людськими, соціальними проблемами. Це властиво Шептицькому. Він був шляхтич у найкращому розумінні цього слова.

Сьогодні ми вже не вживаемо таких термінів, бо шляхти як такої нема. Найближчий термін – «інтелігенція». Це люди, які мають не тільки високу освіту, а й широке зацікавлення.

Нам дуже потрібно, щоб в Україні була така християнська інтелігенція. Потрібна група людей, яка б займалася всіма проблемами суспільства.

– Знаменитий художник Олекса Новаківський часто малював образ Мойсея, насправді зображені митрополит Андрея. Чи можна сказати, що Шептицький – це український Мойсей?

– Можна так сказати. Шептицький – це надзвичайна постать в історії нашого народу, у нашій Церкві. Тому напрошується порівняння з Мойсеєм. Шептицький робив для українського народу стільки ж, скільки Мойсей для свого.

– Митрополит Шептицький був депутатом Галицького сейму, тобто церковним діячем і політиком водночас. У сьогоднішньому українському суспільстві не дуже вітається таке поєднання...

– Андрей Шептицький мав місце в сеймі, оскільки був митрополитом. Чим він займався? Наприклад, ми знаємо, що остання промова Шептицького в сеймі, членом якого він був, стосувалася створення українського університету. Ще один приклад. Після Першої світової війни у французькому Версалі вирішували питання поділу Європи, і постало проблема, що буде з Галичиною, Західною Україною. Митрополит поїхав туди вести перемовини із західними політиками рівня Клеменсо, щоб вибороти для Західної України якомога ширшу автономію. На жаль, цього не вдалося зробити, і ми стали, практично, частиною Польщі. Для митрополита Андрея це була невдача. Історія Європи, головно історія України, виглядала б сьогодні по-іншому, якби ми отримали тоді ширшу автономію, навіть у рамках Польської держави.

– Який би Ви виділили месідж митрополита, що сьогодні найбільш актуальній?

– Я виділив два аспекти. Перше – те, що стосується об'єднання Церков, щоб сповнити Божу волю. У цьому напрямку Андрей Шептицький багато зробив і написав.

Друге – державні чесноти: справедливість, правда. Митрополит звертав велику увагу на те, що ми сьогодні називамо загальним добром.

Але основною залишається його релігійна наука. Він залишив нам багато послань, які актуальні й сьогодні. Коли кудись навідувався, багато говорив про правди віри, що жити треба по-християнськи.

– Чого ви особисто очікуєте від Року Шептицького?

– Щиро надіюся, що ми не тільки будемо старатися пізнати його думку, історію, досягнення, а й намагатимемося це здійснювати, – здійснювати ті правди, які були в його житті та навчанні, у сьогоднішніх обставинах у нашому особистому, сімейному, громадському та державному житті.

Розмовляла Оксана КЛИМОНЧУК.

Про наболіле

ДІЛЬНИЧНУ ЛІКАРНЮ ПЕРЕПРОФІЛОВАЛИ ПІД ЛІКАРСЬКУ АМБУЛАТОРІЮ

Нещодавно на Турківщині припинили існування 3 дільничні лікарні. Зокрема в селах Лімна, Ясінка та Верхнє Висоцьке. Іх перепрофільовано в лікарські амбулаторії з денним стаціонаром. Хворі сюди зможуть приходити з 9.00 до 18.00 год. й отримувати відповідні медичні послуги.

Треба сказати, що стосовно такого реформування поміж людей можна почути різні думки – як позитивні, так і негативні. У більшості вони не вправдовують такі дії влади, мотивуючи тим, що зараз неміні люди, які, в разі необхідності, могли сяк-так полікуватися в дільничній лікарні, змушені їхати до райцентру, затрачаючи час та кошти, а іноді й ризикуючи життям. Адже, в разі гострого перебігу захворювання, людина може не встигнути до центральної лікарні, тим більше, що дороги в нас у жахливому стані.

Роздумуючи над всіма «за» і «проти» стосовно перепрофілювання, я вирішила поцікавитися думкою літніх людей. Зокрема 80-річний житель с. Лімна, педагог за фахом, в минулому – директор місцевої школи, Василь Костьєв сказав: «Звичайно, бажано було лікарню не реформувати, враховуючи, що відстань до райцентру, куди за необхідності треба буде доставляти хворого, – 25 км, а з Лопушанки – цілих 30 км. Та й бувають періоди, що в центральній районній лікарні просто немає місць і хворим доводиться отримувати курс лікування мало не в коридорах,

особливо, коли набуває розмаху грипо-вірусна інфекція. Та чи завжди автомобіль, який зараз належатиме амбулаторії, буде у справному стані, коли вдень два чи три рази доведеться відвізти хворого в Турку. Словом, проблем і незручностей буде чимало. Хоча, хочеться вірити, що все йтиме до кращого».

Важко не погодитися з думкою Василя Івановича, проблем є справді виникатиме чимало, тим більше, що амбулаторії, як і кількі лікарні, практично не заставлені медичним обладнанням. Вийшло щось на зразок «реформування – для реформування» і аж ніяк не для людей. Економлячи бюджетні кошти, ми десь на задній план ставимо людину, для блага якої й функціонує медицина.

Підтримує свого чоловіка й колишня старша медична сестра Лімнянської дільничної лікарні, ветеран праці, яка пропрацювала тут 37 років, Марія Костьєва: «Лікарню в Лімні заснували в 1954 році. Спочатку вона була розрахована на 35 ліжок. На той час тут завжди було багато пацієнтів. Траплялися випадки, що їх не було куди й госпіталізувати. У пологовому відділенні було 5 ліжок, стільки ж дитячих та 25 – терапевтичних. Був період, коли тут працювало 2 лікарі. Лікарня обслуговувала 7 населених пунктів – більше ніж 7000 на-

селення. З часом кількість хворих зменшувалася, скоротилися ліжкомісця до 25, а згодом – і до 15. Зараз, як бачимо, їх тут взагалі немає. Такі наші реалії».

Ще недавно вірюлося, що нам вдастся привести до напевного стану старе приміщення лікарні, або ж реконструювати приміщення медичного садочка під медичний заклад. Але за численними обіцянками справа в позитивний бік практично не просунулася. Не було ані 5, ані 10 кроків назустріч людям – про людей ніхто й думати не збирається, не дивлячись на численні протестні акції місцевих жителів, їхню незгоду на реформування. Втім, маємо те, що маємо. Якщо вже перепрофілювання відбулося, то дуже б хотілося, щоб лікарські амбулаторії не жили за принципом, що й дільничні лікарні, а були модернізовані й надавали якісні послуги, щоб через декілька років люди таки сказали, що реформа була не марно.

**Мар'яна ЛЕХНОВСЬКА,
студентка Львівського НУ ім.
Івана Франка.**

Вітаємо!

Дорогої, чуйну, люблячу і дбайливу дружину, матусю, сестру і тітку, жительку с. Верхнє Висоцьке – Ірину Володимирівну Комарницьку з ювілем широкосердечно вітають чоловік Зеновій, сини Михайло та Володимир, сестра Євгенія з чоловіком Володимиром, брати Антон, Роман, Йосип, братові Світлана і Любомира; племінники Володимир, Оксана з чоловіком Іваном та дітьми – Дмитром, Наталією, Петром і бажають дорогій ювілярці міцного здоров'я, щастя, благополуччя, подальших успіхів у будь-яких починаннях, в щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях. Хай Тебе підтримують та надихають рідні люди, розуміють та допомагають колеги, минають негаради та непорозуміння. Хай доля забагачує Тебе життєвою мудростю, енергією, натхненням та радістю сьогодення.

Син Михайло, невістка Леся, дочка Галина з сім'єю, дочка Ганна, зять Микола, дочка Ютія з сім'єю, зять Йосиф, дочка Любка, зять Олександр, Ольга і Микола, 14 онуків і 15 правнуків широкосердечно вітають з 90-річним ювілем люблячу, дорогоу, чуйну і турботливу матусю, бабусю і прарабабусю, жительку с. Ільник Марію Михайлівну Батлюк. Дорогій ювілярці усі вони бажають доброго здоров'я, сили, радості від життя, спокою, злагоди, миру, Божої ласки на кожний прожитий день.

*Були свята, були будні,
Були також і дні трудні,
Бог дав силу все здолати
Й 90-річчя святкувати.
Боже ласкавий, в щасливу годину,
Благослови цю прекрасну людину.
Дай їй під сонцем у радості жити
Многії, многії, благаї літа!*

Наш люблячий, рідний, найкращий у світі,
З Тобою нам завжди затишно й світло.

*Tи гарний господар і дідусь чудовий,
Даруєш турботу і море любові.
Спасибі за ласку, за руки умілі,
Що вміш підтримати й словом, і ділом,*

*З Тобою у домі – надійно та широко,
Живи нам на радість, у щасті і мірі!
Хай Бог милосердний з високого неба*

*Дарує усе, чого тільки треба,
А Матінка Божа – Царіця Свята –
Дарує щасливі і довгі літа.*

Хрестні батьки – Любка і Павло – широкосердечно вітають з ювілем – 40-річчям від дня народження, яке вона святкуватиме 5 серпня, – дорогу похресницю Іванну Василівну Височанську із с. Верхнє Висоцьке і бажають їй міцного здоров'я, світлої радості в житті, сповнення усіх добрих задумів і планів, достатку, миру, поваги від людей, Божої ласки на многій літі!

*Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе поміж людей,
Всі, що найкращі на землі є, квіти,
Даруємо у цей святковий день.
Із ювілем широ мі вітаєм,
Бажаєм щастя, успіхів, добра.
І щиро Богородицю благаєм,
Щоб Своїм покровом обняла.*

Дорогу дружину, турботливу маму, братову, сваху – Катерину Іванівну Попівняк, жительку с. Верхнє Висоцьке, широкосердечно вітають з 55-річчям чоловік Йосиф, син Андрій, невістка Маріанна, братова Ганна, свати Галина та Михайло з Нижнього Висоцького і бажають любій ювілярці міцного здоров'я, світлої радості в житті, родинного тепла, миру, достатку, рясних Божих благословінь.

*Коли настав
Ваш ювілей,
Ми щиро Вас
вітаємо.
Добра і щастя
Вам бажаємо.
Хай обминають
Вас тривоги,
Хай Бог дасть щас-
тя на путі,
Хай світла, радісна дорога
Щасливо стелиться в житті!
Тож не старійте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід.
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ!
Хай Матір Божа Вас охороняє,
Ісус Христос здоров'я посилає.*

Дорогу, чуйну, люблячу і дбайливу дружину, матусю, сестру і тітку, жительку с. Верхнє Висоцьке – Ірину Володимирівну Комарницьку з ювілем широкосердечно вітають чоловік Зеновій, сини Михайло та Володимир, сестра Євгенія з чоловіком Володимиром, брати Антон, Роман, Йосип, братові Світлана і Любомира; племінники Володимир, Оксана з чоловіком Іваном та дітьми – Дмитром, Наталією, Петром і бажають дорогій ювілярці міцного здоров'я, щастя, благополуччя, подальших успіхів у будь-яких починаннях, в щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях. Хай Тебе підтримують та надихають рідні люди, розуміють та допомагають колеги, минають негаради та непорозуміння. Хай доля забагачує Тебе життєвою мудростю, енергією, натхненням та радістю сьогодення.

*Якби в словах була пророча сила,
А в серці чарів полум'я цвіло,
To mi б для Тебе все в житті зроби-
ли,
Щоб дні в житті сумного не було.
Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе поміж людей,
Найкраще все, що є у світі,
Даруємо Тобі у цей святковий день.
Достатком хай оселя буде повна,
Нехай скликає друзів і гостей,
A Ти – здоровова і щаслива –
В сто літ зустрінь свій ювілей!*

Дорогу, люблячу і дбайливу матусю і бабусю, жительку с. Яворів – Орисю Олексіївну Мендель з 60-річним ювілем широкосердечно вітають сини Юрій і Михайло, дочки Марія і Людмила, невістки Валентина і Галина, зяті Микола та Василь; онуки Богданчик, Саша, Павло, Олегчик, Микола, Юрій, Мар'яна та маленький Андрійко і бажають дорогій їм людині міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, добра, Божого благословення на многій літі!

*Люба матусю, бабусенько мила,
Спасибі велике, що Ви нас зрости-
ли,
Що Ви нас любите, усім помагаєте,
Молитеся за нас, добра нам бажає-
те.
За руки роботящи, за хліб на столі,
Спасибі Вам, рідна, уклін до землі.
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай силу й здоров'я Господь Вам*

Церковний комітет церкви Благовіщенської Богородиці та церкви Св. Миколая і всі парафіянини с. Комарники щиро сердечно вітають з днем народження о. Володимира і бажають йому міцного здоров'я, сімейного затишку, родинного тепла, благополуччя, мирі, світлої радості в житті, Божого благословення на многій літі!

*У день Вашого Ангела-хоронителя
Бажаєм Вам, в Бога благаєм
Здоров'я, ласки і сил з вершин.
І щиро просим довгих літ
Для Вас на цій Христовій ниві.
За працю і духовний плід
У Бога будьте Ви щасливі.*

Педагоги Рицівської ЗОШ I-II ст. широкосердечно вітають з ювілем – 60-річчям від дня народження – директора школи Галину Володимирівну Жавко – і бажають їй великого людського щастя, міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, родинного тепла, Божого благословення.

*Всю доброту, яка існує в світі,
Всю радість, що живе поміж людей,
Всі, що найкращі на землі є, квіти,
Даруєм Вам у ювілейний день.
Хай мудрість літ не стане тяг-
рем,
Нехай душі не вигасне зірница.
І повниться до краю день за днем
Добра і щастя золота криниця.*

Дорогу, люблячу, доброзичливу братову – Галину Володимирівну Жавко з ювілем широкосердечно вітають сестри та брати чоловіка: Наталія, Ярослава, Оксана, Марія, Любомира, Мар'ян та Микола і зичать їй міцного здоров'я, щасливого довголіття, сімейного затишку.

*Ювілей життєвий –
то не просто свято,
To життя зернини, зібрані в
засік.
Де були турботи, радості й печалі,
Де були і смуток, і повага всіх.
Тож нехай незгоди всі Вас обмина-
ють,
Лиш тепло і радість сходять на
поріг.
Хай здоров'я й щастя Господь по-
силає
І душі не гасне світлий оберіг.*

Твої таланти, Бойківщино!

ПОЕЗІЯ В ДЕРЕВІ

Якщо вам цікало дізнатися, як із звичайного дерева можна зробити гарний, високохудожній витвір, завітайте в с. Ільник, до Михайла Усика. Потрапивши в руки до цього майстра, деревина, як кажуть, набуває другого життя, перетворюючись на корисні для побуту речі, витвори мистецтва, що стають окрасою оселі, каплиці, церкви.

Різьба, свого роду, – поезія в дереві. Саме цим талантом наділив Господь Михайла, який після закінчення місцевої школи й не довго думав-гадав, яку обрати професію, а вирішив освоїти спеціальність робітничу, але щоби була з мистецьким нахилом до душі. Тому й поступив у Нижанковицьке професійно-технічне училище на столляр-червонодеревника-мозаїка.

Здобувши спеціальність, знайшов роботу в Турці – влаштувався на заводі. Тут його, як здібного випускника училища, радо прийняли у сувенірний цех, де під керівництвом майстра Миколи Кудли, разом з іншими працівниками, виготовляв сувеніри, інші дерев'яні вироби. Якийсь час трудився й у тодішньому місцевому радгоспі. Два роки в Ільницькій загальноосвітній школі вів гурток юних різьбярів, в якому під час занять прививав місцевим хлопчикам любов до різьбярського ремесла. Сьогодні Михайло Йосипович працює в колективі Турківської районної лікарні сторожем. А у вільні від праці і домашніх справ години «чаклує» над виробами, які час від часу замовляють у нього клієнти. Робота різьбяра не з легких. За словами таких же, як

п. Михайло, майстрів, різьбярство, яке й сьогодні залишається одним з національних видів прикладного мистецтва, потребує багато уяви, сильних, з розвиненою дотиковою чутливістю рук, хорошої координації рухів, точного сприйняття ліній, кольорів. Усіма цими якостями і володіє Михайло Йосипович, бо вироби, які він майструє, й справді дуже гарні і оригінальні. Хоча у районних чи обласних мистецьких виставках п. Михай-

**Усе, чого торкнується різець,
Говорить: це творив митець!
Для різьбяра Красу творити –
Це значить – недаремно жити!**

ло участі не брав, проте слава про нього, як обдарованого майстра, лине не тільки на Турківщині, а й поза її межами.

– Скромний, охайній, наполегливий, роботячий, терпеливий, розсудливий, компанійський і дуже людяній чоловік, – так охарактеризували мені Михайла Усика його колеги по роботі. І ще підказали, що невтомні талановиті руки цього різьбяра прикладилися до спорудження каплички, що знаходиться на подвір'ї районної лікарні. Через свою скромність, Михайло Йосипович замовчував про це у розмові зі мною.

– Орнамент на дереві вирізьбіти нелегко. Спочатку треба його намалювати, вирізати різцем, гарно обробити, підібрати потрібний тон і полакувати. То лише на перший погляд здається, що тут роботи обмаль, насправді її дуже багато, – каже талановитий майстер. – Але мені цікаво працювати з деревом, тому й не помічаю, як біжить час. Найбільше використовую у своїй роботі липу. З неї легше всього виходити різьблени вироби, вона – м'яка, добре ріжеться вздовж і поперек волокон. До речі, віруючі люди липу шанують як святе дерево. За легендою, на ній відпочиває Богородиця, коли спускається з неба на землю. З

давніх-давен липі приписували властивість оберегу. Через те ѹ хочуть люди мати у своїй оселі хоча б один виріб із липи.

Вирізьблюючи, треба бути ще трохи й художником. А я з дитинства любив малювати, навчала мене у школі цьому мистецтву Ірина Григорівна Ферелетич. Цікаво було й на уроках трудового навчання, які вів (нині уже покійний) Яків Михайлівович Ільницький. Сьогодні всі ті знання, які здобув у шкільні роки, стають у пригоді.

Хто лише не попросить Михайла Йосиповича вирізьбити ту чи іншу річ, він ніколи не відмовить. Різьбив багато й для місцевої церкви – рамки, «Голгофа», Різдвяну шопку. Зара знову працює над виготовленням двох рамок на образи до храму, а також має деякі приватні замовлення.

Від Михайла Йосиповича дізналася, що любов до різьблення, взагалі до творчості, передалася й двом його синам, які раніше залибилися в допомагати батькові, коли той брався за різьбу. Але, ставши дорослими, об обоє закінчили педагогічні вузи, створили власні сім'ї і роз'їхалися, як мовиться, по світі – Михайло живе на Закарпатті, Мар'ян – на Дрогобиччині. В Ільнику залишилася дочка Марія, яка працює медсестрою в хірургічному відділі Турківської районної лікарні, як і дружина Ганна Іванівна – медсестра неврологічного відділу. Тішать своїм щебетом і дзвіночками сміху дідусяві серце онучки Анастасія і Софія. Дідусь для них (та й для всіх у родині) – взірець для наслідування: ні поганого слова від нього не почущеш, завжди готовий прити на поміч, майстер на всі руки. Він – радість, доброта, розуміння і талант. Іншим вони його й не уявляють.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Творчість юних читачів

ДОВКОЛИШНІЙ СВІТ У ВІРШАХ МАКСИМА КРОПИВНИЦЬКОГО

Учень 4 класу Закіпчанської початкової школи Максим Кропивницький вже якось друкував свої перші вірші на сторінках нашої газети. У них, зрештою, як і в уяві хлопчика, – багато любові, щирості й оптимізму. А ще віри в добро і справедливість. У короткій анотації до своїх чергових поезій Максимко пише: «Виховуюсь я в багатодітній сім'ї. У мене є дві сестрички і один братик. Серед них я – найстарший. Дуже люблю свою матусю і батька Віктора, який виховує мене, вчить бути чесним, справедливим і доброзичливим. Він в усьому є прикладом для мене. Я вмію малювати, грата в шахи, доміно, волейбол, а також захоплююся поезією».

30 липня Максимку виповнилося 10 років. Свій перший ювілей, як зізнається, він відзначить з мамою Іванкою, татом Віктором, сестричками Тетяною та Веронікою, братиком Віктором та бабусею Любою, в яких для іменинника є багато побажань.

Сьогодні ми друкуємо декілька поезій Максимка, роблячи таким чином юному наш маленькому подарунок. А ще – віршик сестрички Тетяни, присвячений його ювілею.

УКРАЇНА

Рідна серцю країна – моя Україна,

Я гордий і щасливий, що тут я живу.

Я народився в цій державі,
Я – Українець, і Україну я люблю.
Люблю я гори, сонце, річку,
Люблю ліси, поля, сади.

Куди не гляну – все красиве,
Земля і небо – все навколо.

ЗООПАРК

В зоопарку завжди диво:
Звірів так багато.
Як заходять туди діти,
То для них – це свято.

Звірі радо їх приймають,
Діточки радіють.
Звірі дивляться на них
І про волю мріють.
В зоопарку завжди свято –
Там людей багато.
Хоч поганий настрій маєш,
Як заходиш – то про все
Швидко забуваєш.

ЛІСИЦЯ

Лисиця ходить по землі,
І хитра вона дуже:
Краде вона курей, гусей –
До всіх вона байдужа.
Побачиш лисицю –
До неї не підходи.
Клич на допомогу,
Щоб не було біди.

Максим Кропивницький.

ІМЕНИННИКУ

Вірші люблю я писати:
Пишу їх і вдень, і в ніч,
А найбільше пишу вірші
Про якусь чудову річ.
Пишу з любов'ю я,
Щоб віршік гарним став
(то братик мені помогав).
І написала віршік я за три хвилини –

Про братика Максимка іменини.

У Максимка мого радість –
З днем народження вітають,
Щастя й радості бажають.
Подаруночки дарують
(і сюрпризи приготують).
Мама успіху бажає
І Максимка обнімає.
Каке : «Любий синку,
Будь здоровий і щасливий,
Імениннику Максимку».

Тетяна Кропивницька.

Мобілізація

ІХ ВИКЛИКАЄ ВІЙСЬКЪКОМАТ

Турківський РВК викликає нижче перелічених осіб для проходження військово-лікарської комісії та уточнення військово-облікових даних з 03.08.2015 по 04.08.2015 р.

ГОЛОВСЬКА С/Р:

Бонтей Микола Васильович, 1967 р.н.; Данко Володимир Юрійович, 1985 р.н.; Зубрицький Іван Іванович, 1960 р.н.; Зубрицький Микола Іванович, 1965 р.н.; Ільницький Микола Васильович, 1959 р.н.; Ільницький Ярослав Іванович, 1969 р.н.; Квасікевич Микола Ігорович, 1985 р.н.; Коблик Василь Федорович, 1968 р.н.; Костик Микола Ількович, 1967 р.н.; Костик Михайло Ількович, 1959 р.н.; Німас Михайло Степанович, 1971 р.н.; Тупичак Тарас Омелянович, 1961 р.н.; Федитник Василь Іванович, 1968 р.н.; Федитник Любомир Васильович, 1956 Федитник Микола Васильович, 1977 р.н.; Федитник Микола Іванович, 1961 р.н.

КРИВКІВСЬКА С/Р:

Бугай Василь Михайлівич, 1976 р.н.; Повханич Іван Михайлівич, 1993 р.н.; Чичерський Андрій Ярославович, 1981 р.н.; Чичерський Михайло Ярославович, 1993 р.н.; Шиб Андрій Іванович, 1982 р.н.

БОРИНСЬКА С/Р:

Василюшин Олег Іванович, 1970 р.н.; Іванчук Іван Васильович, 1972 р.н.; Іжик Роман Петрович, Комарницький Іван Михайлівич, 1972 р.н.; Павлик Олександр Іванович, 1977 р.н.; Петрович Сергій Миколайович, Пудло Мар'ян Володимирович, 1984 р.н.; Пукеца Сергій Юрійович, 1982 р.н.; Райхель Юрій Ігорович, Сеньків Мирослав Богданович, 1984 р.н.; Цуняк Богдан Богданович, 1990 р.н.; Цуняк Ігор Миколайович, Шкітак Іван Миколайович.

ЛІМНЯНСЬКА С/Р:

Бахур Микола Васильович, 1972 р.н.; Валько Іван Богданович, 1987 р.н.; Виноградов Віталій Олексійович, 1978 р.н.; Гуй Андрій Миколайович, 1978 р.н.; Гоцур Іван Юрійович, 1983 р.н.; Гоцур Михайло Юрійович, 1985 р.н.; Дністрян Василь Миколайович, 1979 р.н.; Дністрян Віктор Миколайович, 1981 р.н.; Зинич Олександр Миколайович, 1969 р.н.; Кіра Степан Федорович, 1988 р.н.; Кость Микола Миколайович, 1980 р.н.; Макаришин Василь Богданович, 1987 р.н.; Мураль Іван Миколайович, 1976 р.н.; Мацур Руслан Вікторович, 1977 р.н.; Петренко Федір Петрович, 1975 р.н.; Крись Микола Федорович, 1973 р.н.; Семкович Степан Степанович, 1989 р.н.; Сушінець Микола Степанович, 1977 р.н.; Сушінець Степан Степанович, 1974 р.н.; Тирик Василь Степанович, 1974 р.н.; Чопик Василь Васильович, 1980 р.н.

КАРПАТСЬКА С/Р:

Головчак Віталій Олексійович, 1985 р.н.; Іваничко Василь Миколайович, 1985 р.н.; Іваничко Михайло Федорович, 1971 р.н.; Марканич Микола Данилович, 1974 р.н.; Фатич Іван Миколайович, 1987 р.н.; Фечко Василь Іванович, 1988 р.н.

Володимир ПЕТРІВСЬКИЙ, військовий комісар Турківського району.

Т е л е п р о г р а м а

ПОНЕДІЛОК, 3

УТ-1

06.00, 07.00, 08.00, 18.30, 21.00,
02.20, 05.00 Новини
06.10, 07.10 АгроЕра
06.20, 08.25 Від першої особи
07.25 Ера будівництва
07.30, 08.40 Ескулап
07.35, 23.25 На слуху
08.45 Корисні поради
09.00 ПРОФІЛАКТИКА КАНАЛУ!!!
15.00 Т/с «Таємниця старого мосту»
15.55, 05.25 Вікно в Америку
16.30 X/f «Жахливий Генрі»
18.15 Час-Ч
18.45, 21.40 З перших вуст
19.00 Дорогі депутати
19.30 Перша шпалта
20.00 Цикл «Вимушенні»
21.50 Подорожні
23.00, 00.00 Підсумки
00.20 Домашня скарбничка
01.20 Т/с «Роксолана»
02.35 X/f «По сигарети»
04.25 Д/ф «Дворянин Микола Лисенко»
05.45 Вічне

КАНАЛ 1+1

06.10 «Українські сенсації»
07.05, 07.20 «Маша і ведмідь»
07.30, 19.30 ТСН
08.25 «Міняю жінку - 8»
09.40 «Чотири весілля 4»
10.50 X/f «Коли зацвіте багульник»
14.20 «Ворожка»
15.00 «Сліпа»
15.25 «Не бреши мені»
16.20 «Сімейні мелодрами - 5»
17.20 Т/с «Чорна троянда»
20.15 Т/с «Свати - 5»
21.20, 22.20 Т/с «Сміх і гріх»
23.20, 23.55 Т/с «Місцеві новини»
00.20 X/f «Ангел»
02.10 «Great british: wedding cake»
03.15 «Great British Bake off - 2»
04.15 «Служба розшуку дітей»
04.20 «Шість кадрів»

ІНТЕР

05.35 Д/ф «Замінник смерті»
06.35 «Мультфільм»
07.00, 08.00, 09.00 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
09.10 X/f «Пігулка від сліз»
11.00 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.45 «Судові справи»
14.40 «Сімейний суд»
16.30 «Жди меня»
17.50 «Новини»
18.00 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 04.25 «Подробиці»
20.40 Т/с «Шлюб за заповітом 3. Танці на вугіллі»
23.50, 05.05 Т/с «Перше кохання»
01.40 Т/с «Зцілення любов'ю»
03.45 Т/с «Скандал»

ВІВТОРОК, 4

УТ-1

06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30,
21.00, 02.20, 05.00 Новини
06.10, 07.10 АгроЕра
06.20, 08.25 Від першої особи
07.30, 08.40 Ескулап
07.35 На слуху
08.35 Паспортний сервіс
08.45 Корисні поради
09.00, 05.45 Вічне
09.20 Казки Лірника Сашка
09.35 Мультфільм
09.40 Хочу бути
10.00, 14.40 Т/с «Таємниця старого мосту»
10.50 Подорожні
12.00 Уряд на зв'язку з громадянами
12.25 Дорогі депутати
13.15, 18.15 Час-Ч
13.40, 20.00 Цикл «Вимушенні»
15.30 Фольк-music
16.35 Д/с «Мій новий дім - Корея»
17.35 Перша студія
18.45, 21.40 З перших вуст
19.00 Перші на Першому. Євроігри «Вересень»
21.50 Війна і мир
23.00, 00.00 Підсумки

23.20 Вертикаль влади
00.20 Домашня скарбничка
01.20 Т/с «Роксолана»

КАНАЛ 1+1

06.00 «Інспектор Фреймут»
07.20, 07.35 «Маша і ведмідь»
07.45, 19.30 ТСН
08.40 «Міняю жінку - 8»
09.55 «Чотири весілля 4»
11.15, 00.20 «Хочу у ВІАгру»
13.50, 20.15 Т/с «Свати - 5»
14.55 «Сліпа»
15.20 «Не бреши мені»
16.20 «Сімейні мелодрами - 5»
17.20 Т/с «Чорна троянда»
21.20, 22.20 Т/с «Сміх і гріх»
23.20, 23.55 Т/с «Місцеві новини»
02.45, 03.45 «Great British Bake off - 2»
04.45 «Служба розшуку дітей»
04.50 «Шість кадрів»

ІНТЕР

05.50, 22.50, 05.05 Т/с «Перше кохання»
06.35 «Мультфільм»
07.00, 08.00, 17.45 Новини
07.10, 08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
09.00 «Новини»
09.10 Т/с «Здрastуй, мамо!»
11.00 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
12.45 «Судові справи»
13.40 «Сімейний суд»
15.35 Т/с «Домробітниця»
18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного»
20.00, 04.25 «Подробиці»
20.40 Т/с «Шлюб за заповітом 3. Танці на вугіллі»
00.45 Т/с «Зцілення любов'ю»
03.05 Т/с «Скандал»

СЕРЕДА, 5

УТ-1

06.00, 07.00, 08.00, 13.00, 18.30,
21.00, 02.20, 05.00 Новини
06.10, 07.10 АгроЕра
06.20, 08.25 Від першої особи
07.25 Ера будівництва
07.30, 08.40 Ескулап
07.35, 23.30 На слуху
08.35 Паспортний сервіс
08.45 Корисні поради
09.00, 05.45 Вічне
09.20 Казки Лірника Сашка
09.35 Мультфільм
09.40 Хто в домі хазяїн?

СПОРТ

ЧЕМПІОНАТ РАЙОНУ З ФУТБОЛУ: за крок до екватора

Минуло уже два місяці від старту чемпіонату Турківщини з футболу, матчі якого тішили своїх уболівальників видовищними ігровими моментами, забитими м'ячами, розгромними рахунками та іншими футбольними ласощами. Завтра, 2 серпня, на футбольних полях району пройдуть матчі останнього туру первого кола.

А минулого неділі, за крок до так званого екватора чемпіонату, матчі чемпіонату Турківщини закінчилися так: група "А": Бориня – Явора – 2:2, Вовче – Ластівка – 8:3, В.Турів – Присліп – 0:1, Шум'яч – Жукотин – 0:3, Завадівка – Сянки – 5:1.

У групі "Б" матчі передостаннього туру первого кола закінчилися так: Н.Яблунька – Верхнє – 1:2, Н.Висоцьке – Гусне – 2:2, В.Висоцьке – В.Яблунька – 1:5, Кривка – Либохора – 3:5. Команда с.Бітля була вихідною.

Підсумовуючи пройдений етап чемпіонату району, стає зрозумілим, що команди Прислопа та Верхньої Яблуньки не на жарт налаштовані на те, аби здобути головний футбольний трофей. Кожна з команд, не втративши жодного очка, є лідером у своїй групі. Якщо присліпським футбольистам ще настають на п'яти сусіди з Вовчого, відстакочи всього-на-всього на 3 очки, то у верхньояблунців все набагато краще: найближчому переслідувачу – команді Либохори – бракує до них ціліх 9.

Цифри

НА ТУРКІВЩИНІ – 1464 БАГАТОДІТНІ СІМ'Ї

За повідомленням управління соціального захисту населення Львівської ОДА, на Львівщині мешкає 27757 багатодітних сімей, де у 20 з них проживає 10, а то й більше дітей. Турківський район – в числі тих, де мешкає велика частка таких сімей. Дані, які ми одержали із управління соціального захисту населення Турківської РДА, свідчать, що у них на обліку перебуває 1464 багатодітні сім'ї.

За словами начальника управління Миколи Гута, найбільше таких сімей проживає у с. Нижня Яблунька – 97, у с. Верхня Яблунька – 86, у с. Либохора – 84 сім'ї. Середній розмір щомісячної допомоги багатодітним сім'ям становить 3295,35 грн. 2245 осіб нашого району народжено почесним званням «Мати-героїня». Загальна сума виплат одноразової винагороди матерям-героїням становить 22,4 млн. грн.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Поверніть згубу

У м. Турка, біля приміщення редакції газети «Бойківщина», загублені технічний паспорт автомобіля «ВАЗ» – 2101, державний номерний знак – АО0310АА; посвідчення водія, видане на прізвище Майдар Р.М., картки «ЕкспресБанку» і «ПриватБанку», посвідчення працівника запізници та ін.

Прохання за винагороду повернути згубу власнику.

Тел.: 0669028251.

Продається земельна ділянка, площею 0,0060 га (6Х10), в м. Турка, по вул. Міцкевича, 22/1г (біля колишньої контори торгової бази). Є всі документи. Ціна – договірна.

Тел.: 0502058823.

ТзОВ «Буденерго»

Продаємо дешево:
щебінь, пісок, відсів.

Наша адреса: м. Турка, вул. Травнева, 8 (колишній вугільний склад).

Телефон: 0667889365.

Телефон львівського офісу: 0671372222.

Продається автомобіль УАЗ-452 (бортовий).
Ціна – договірна.
Телефони: 0671324669;
0505641796 (Степан).

Загублене пенсійне посвідчення, серія ААБ №000805, видане 16.07.2010р. УСЗН Турківської РДА на ім'я Назара Борисовича Славича, вважати недійсним.

Радимо спробувати

■ Склероз не буде прогресувати, якщо запити склянкою води 1 ст. л. сухої подрібненої трави талабану, довести до кипіння, прокип'ятити 5 хвилин на слабкому вогні, настояти 2 години, процідити і вживати по 1 ст. л. настою тричі на день.

■ Ішемічну хворобу серця вдастся здолати, якщо запити в емальованому посуді склянкою окропу 15 г подрібненого коріння кропиви, прокип'ятити 10 хвилин на слабкому вогні, настояти півгодини, процідити і вживати по 2-3 ст. л. відвару двічі-тричі на день за 30 хв. до їди. Курс лікування – 3-4 тижні.

Продам земельну ділянку – 28 сот., під будівництво, в с. Завадівка, в урочищі Рудавець. Є всі документи, залито фундамент з перекриттям, проведено світло – 360 Вт, заїзд, планіровка.

Телефон: 0995204295; 0664429003.

Продається автомобіль «Москвич»-412. На ходу, у нормальному стані.

Недорого.

Тел.: 0661714639.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2498 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

А 24 липня, у спортивному комплексі «Електрон», що у Львові, відбувся обласний фінал кубка Львівської області з дворового футболу серед юнаків, віком 13-14 років, під назвою «Футбол у кожен дівр». У ньому взяли участь і хлопчаки з Турківщини, які, за підсумками проведених матчів, посіли третє місце із семи команд. А переможцем змагань стала команда з міста Лева.

Завтра, 2 серпня, стартує друге коло чемпіонату Львівської області з футболу серед команд першої ліги. Свій матч турківські «Карпати» проведуть на виїзді у смт. Гніздичів Жидачівського району із місцевою «Кохавинкою». Нагадаємо, що саме з «Кохавинкою» наші «Карпати» розпочинали свій виступ у чемпіонаті Львівщини. Тоді, 19 квітня, в домашньому матчі, юнаки зіграли внічию – 2:2, здобувши своє перше, і наразі – єдине очко, а досі програли, з рахунком 1:5. Як буде цього разу – дізнаємось вже зовсім скоро. Самі ж футбольисти та їхні тренери сподіваються, що ситуація із відсутністю автобуса, як минулого виїзного матчу, коли юнакам, через неявку, заразували технічну поразку, а дорослі добиралися на матч у Добромуль власним транспортом, більше не повториться, а вони, в свою чергу, докладуть усіх зусиль, аби привезти з Гніздичева хороший результат.

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Служба - 101

ДВІ ПОЖЕЖІ ЗА ДВА ДНІ

У Борині горів житловий будинок, у Вовчому – господарська будівля

22 і 23 липня у нашему районі сталися дві пожежі. Перша виникла в смт. Бориня, по вул. І. Франка, 164, у дерев'яному житловому будинку. Вогнем знищено перекриття на площі 5 кв. м та пошкоджено дерев'яні конструкції горища, на площі 5 кв. м Завдяки кваліфікованим діям рятувальників, під час пожежі ніхто не постраждав, врятовано дві будівлі. Прочини пожежі встановлюють.

Наступного дня до рятувальників надійшло повідомлення із с. Вовче. Там загорілася дерев'яна господарська будівля, розміром 7x11м. Вогнем було знищено господарську будівлю, але силами пожежників врятовано два житлові будинки.

Наш кор.

Наше здоров'я

ХВОРИХ НА ТУБЕРКУЛЬОЗ – БІЛЬШАЕ

На жаль, епідемічна ситуація із захворюваністю на туберкульоз, як в області, так і в нашему районі, є нестійкою і наєвіть спостерігається тенденція до її підвищення. Ризик захворіти на цю недугу мають люди зі слабким імунітетом, з ендокринними порушеннями, ураженням легеневої системи, діти або люди похилого віку. Стрес та виснаження дією, а також шкідливі звички руйнують імунну систему, що може привести до появи цього захворювання. Людина з високим рівнем імунітету на туберкульоз не захворіє. Мікобактерії туберкульозу потрапляють в організм людини повітряно-крапельним або повітряно-пиловим шляхом. Паличу Коха можна підцепити й через вживання молочних і м'ясних продуктів від хворих тварин.

За словами лікарів, мікобактерією туберкульозу інфіковано 98 відсотків населення України. На щастя, лише у 10 процентів з них розвивається це захворювання.

За словами санітарного лікаря-епідеміолога Богдана Писанчина, за січень-червень поточного року на Турківщині уже зафіксовано 23 випадки захворювання на туберкульоз, серед яких – одна дитина, віком до 2 років. Минулого року, за такий же період, ця цифра була трохи нижчою – 18 хворих.

Нещодавно, під керівництвом першого заступника голови Турківської РДА Володимира Багана, пройшло засідання комісії з координації робіт з виконання в районі комплексних заходів щодо боротьби із захворюванням на туберкульоз. Члени комісії висловили думку, що напруженість ситуації, яка складається із захворюваністю на туберкульоз, вимагає негайного його виявлення і лікування.

Ольга ТАРАСЕНКО.

СПІВЧУВАЄМО

Колектив працівників лікарської амбулаторії с. Н. Гусне висловлює щире співчуття завідувачу ФАПу с. Івашинівці Миколі Миколайовичу Ільницькому з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Колектив Кривківської ЗОШ І-ІІ ст. висловлює щире співчуття вчителю світової літератури та трудового навчання Оксані Миколаївні Ільницькій з приводу тяжкої втрати – смерті батька.

Відділ культури, працівники Народного дому м. Турка, працівники культури району висловлюють щире співчуття керівнику народного духового ансамблю «Сурмачі» Іванові Дмитровичу Федорку та його сім'ї з приводу великого горя – передчасної смерті дружини і матері – Ірини Михайлівни Федорко, активної учасниці народного сімейного колективу «Відлуння».

Сусіди – жителі будинку №34 (кв. 1-15) по вул. Молодіжна – глибоко сумують з приводу передчасної смерті Ірини Михайлівни Федорко. Нехай наші щірі співчуття допоможуть родині і близьким пережити біль непоправної втрати. Вічна її пам'ять.

Колектив Турківського районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді глибоко сумує з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті директора центру Ірини Михайлівни Федорко – і висловлює щире співчуття рідним і близьким покійної. Вічна її пам'ять.

Куми Гичко висловлюють щире співчуття кумам Любомірі та Івану Годованцям з приводу великого горя – смерті брата, швагра і свахи.

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщина». Відруковано у ТзОВ «Відповідальній дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – Костянтин МАЛЕТИЧ.
Відповідальна за випуск – Ольга ТАРАСЕНКО.

 – матеріали рекламного характеру.